

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>Arvsrätt

Arvsrätt

Polen

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Enligt polsk lag är upprättande av testamente det enda sättet att förordna om kvarlåtenskap. Gemensamma testamenten är förbjudna. Följande typer av testamente är tillåtna:

Ett holografiskt testamente som i sin helhet har skrivits för hand, daterats och undertecknats av testatorn.

Ett testamente som upprättats av en notarie i form av en notariatshandling.

Ett testamente som upprättats muntligen i närvaro av två vittnen inför en kommuns borgmästare (wójt), borgmästaren i en stad (burmistrz) eller ordförande i stadsfullmäktige (prezydent miasta)).

Ett muntligt testamente (endast när döden är nära förestående och det är omöjligt eller mycket svårt att upprätta ett testamente på ett av sätten ovan) som upprättas i närvaro av tre vittnen.

Den enda sortens arvsavtal som accepteras är sådana som gäller avstående från arv. Sådana avtal kan ingås av den framtida testatorn och den som enligt lagen är arvtagare, och de måste ha formen av en notariatshandling för att vara giltiga.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Ett testamente måste inte registreras för att vara giltigt. Testamenten i form av en notariatshandling eller som förvaras hos en notarie kan registreras hos det nationella notarierådet (Krajowa Rada Notarialna).

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

I polsk lagstiftning finns inga restriktioner i testatorns rätt att utse en eller flera personer till arvtagare till sin kvarlåtenskap. Rätten till laglott inskränker inte heller testatorns rätt att fritt förordna om sin kvarlåtenskap, men den skyddar testatorns närmaste släktingars och makes intressen. Dessa personer har rätt till en viss summa pengar.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Följande bestämmelser gäller om inget testamente har upprättats:

Om den avlidne inte var gift och inte hade några barn ärver dennes föräldrar. Om en av föräldrarna redan har gått bort då arvsförfarandet inleds delas den avlidne föräldrarnas del lika mellan testatorns syskon. Om ett av testatorns syskon har avlidit innan arvsförfarandet inleds och detta syskon efterlämnar släktingar i rakt nedstigande led delas hans eller hennes del lika mellan släktingarna i rakt nedstigande led. Om det inte finns några syskon eller syskons släktingar i rakt nedstigande led delas hela arvet i stället lika mellan testatorns mor- och farföräldrar. Om en av mor- eller farföräldrarna har gått bort då arvsförfarandet inleds ärvs den avlidne mor-/farföräldrarnas del av arvet av dennes släktingar i rakt nedstigande led. Om en mor-/farförälder som avlidit innan arvsförfarandet inleds inte har några släktingar i rakt nedstigande led delas hans eller hennes del lika mellan dessa de övriga mor-/farföräldrarna. Om det inte finns några släktingar med lagstadgad arvsrätt går arvet till den kommun där testatorn senast hade sin hemvist. Om det inte går att avgöra var testatorn sist hade sin hemvist i Polen, eller om testatorn var bosatt utomlands, går arvet i stället till statskassan.

Om den avlidne inte var gift men efterlämnar barn går hela arvet till barnen.

Om den avlidne efterlämnar en make ärver maken all kvarlåtenskap om det inte finns några släktingar i rakt nedstigande led eller föräldrar, syskon eller syskons släktingar i rakt nedstigande led.

Om den avlidne efterlämnar både make och barn delas arvet lika mellan dessa personer. Maken får emellertid alltid minst en fjärdedel av arvet. Om den avlidne efterlämnar en make med vilken han eller hon hade upprättat ett avtal om lagstadgad gemensam äganderätt, får den efterlevande maken hälften av den gemensamma egendomen. Egendomens andra halva inkluderas i den avlidnes kvarlåtenskap.

Om testatorn inte efterlämnar en make eller släktingar med lagstadgad arvsrätt, delas arvet lika mellan till arvtagarens maka vars barn inte längre var i livet när arvsförfarandet inleddes (arv till styvbarn).

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

En sökande ska vända sig till en notarie eller den domstol som är behörig där testatorn sist hade sin hemvist.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

En förklaring om accept av arv eller om avstående från arv ska lämnas in till den domstol som är behörig där sökanden har sin hemvist eller till en notarie. Personer som är bosatta utomlands kan ge in en förklaring om avstående av arv i den form som föreskrivs i tillämplig lag på den plats där åtgärden vidtas.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

I polsk rätt regleras två typer av legat: Legatum per damnationem ("indirekt legat") och legatum per vindicationem ("direkt legat"). Endast direkta legat kan accepteras eller avstås. Detta är inte möjligt i fråga om indirekta legat.

De myndigheter som anges i föregående fråga är behöriga att motta förklaringar om accept eller avstående med avseende på direkta legat.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Det finns inga bestämmelser gällande detta i polsk lag. Utbetalning av laglott, dvs. av en lämplig summa pengar, kan emellertid begäras. Förklaringar om avstående från eller accept av laglott ska inte lämnas in.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleddes av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

En person som vill få en handling som bekräftar hans eller hennes ställning som arvtagare kan vända sig till domstol och ansöka om fastställelse av arvsrätt eller till en notarie för att erhålla ett registrerat arvsintyg. Om det finns flera arvtagare kan dödsboet på deras begäran fördelas av domstolen under ett förfarande för avveckling av egendom eller av en notarie enligt ett avtal om avveckling av egendom, som då utfärdas i form av en notariatshandling.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

En person blir arvtagare eller testamentstagare när ett lagenligt arvsförfarande inleds (det är emellertid möjligt att avstå från arv).

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

I princip har en arvtagare obegränsat ansvar för den avlidnes skulder. En arvtagare kan begränsa sitt ansvar genom att acceptera arvet under den förutsättningen att dödsboets skulder inte överstiger de tillgångar som arvet utgör. I sådant fall ska arvtagaren göra en lämplig deklaration inför en notarie eller behörig domstol inom sex månader från det datum då han eller hon blev medveten om arvet. Arvtagare är solidariskt ansvariga för den avlidnes skulder.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

För att registrera fast egendom som ingår i arv i ett fastighets- eller låneregister måste arvtagaren i regel först tillhandahålla handlingar som bekräftar hans eller hennes ställning som arvtagare, dvs. en domstolsintyg om arvsrätt eller en notariatshandling som bekräftar arvsrätten.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

En boutredningsman kan enligt polsk lag utses på eget initiativ eller på begäran om det av någon anledning finns risk för att dödsboet inte kommer att fördelas enligt den avlidnes önskemål. I detta fall ska den berörda parten lämna in en ansökan hos den domstol som är behörig för testatorns egendom och bevisa att han eller hon är arvtagare eller testamentstagare eller har rätt till laglott. Ansökan kan också göras till en testamentsexekutor, en delägare till egendomen, en person som också har rätt till testatorns kvarlåtenskap, en borgenär som innehar skriftliga bevis om testatorns skuld eller ett skattekontor. Om det rör sig om ett arv som ingen gör anspråk på utser domstolen en boutredningsman, antingen på eget initiativ eller på begäran.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

En testator har rätt att i sitt testamente utse en testamentsexekutor som ska ha hand om boutredningen.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Testamentsexekutorn ska ha hand om boutredningen, betala eventuella skulder (särskilt fördela legat och följa andra instruktioner i testamentet) och därefter fördela dödsboet mellan arvtagarna i enlighet med testamentet och relevant lagstiftning. Detta ska göras omedelbart efter det att egendomen fördelats.

Testamentsexekutorn kan vidta rättsliga åtgärder, eller själv bli föremål för sådana, i ärenden som uppkommer i samband med fördelningen av kvarlåtenskapen, en organiserad del av denna eller en särskild tillgång. Han eller hon kan också vidta rättsliga åtgärder när det gäller rättigheter som ingår i arvet eller bli föremål för rättsliga åtgärder som gäller skulder i samband med arvet.

Testamentsexekutorn ska också ha hand om att överlämna legat till den person som enligt testamentet har rätt till detta.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

En person som är arvtagare enligt lagen måste lämna in kopior av lämpliga handlingar gällande civilstånd som bevisar hans eller hennes relation till den avlidne (t.ex. födelseattest eller äktenskapsbevis). En arvtagare eller testamentstagare ska också lämna in testamentet för att bevisa sin rätt till arvet i fråga.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 23/10/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.